

EDITORIAL

La no-crisi del PSC

La 'fatiga' del tripartit esmentada pel conseller Ernest Maragall la setmana passada ha aixecat polseguera fins ahir, quan es reunia l'Executiva del PSC, moment en el qual s'havien de desactivar totes les alarmes davant l'escenari de cisma que es respirava entre les files socialistes catalanes. El conseller Castells -que també va secundar les paraules de Maragall- va ser l'encarregat de fer de mitjancer entre el

conseller i Montilla. La conciliació va comportar que Maragall rectificqués les crítiques de 'fatiga' i que els 3 socis del tripartit no compartien un mateix projecte de país, al mateix temps que el conseller posava el seu càrrec a disposició del president català. Lògicament, Montilla la va rebutjar i va reivindicar unitat de cara a les autonòmiques. La no-crisi queda aparçada. De moment.

el primer bloc del director d'un diari de lleida
<http://josepramonribe.bondia.cat>

OPINIÓ

De què som culpables?

JOAN MONYARCH CALLIZO / PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE COL·LEGIS PROFESSIONALS DE LLEIDA (CPA) DEGÀ DEL CETILL

Som els col·legis professionals culpables d'un greu increment de preus en els serveis? Segons el Govern, sembla que sí. Però ara ja ho estan arreglant... sí senyor...! només faltaria! no està bé que els col·legis financem els nostres costos amb una quota mensual i els imports pels visats (els col·legis que visem) dels treballs dels nostres col·legiats, dimensionats amb la mentalitat d'una entitat sense ànim de lucre, és a dir, al cost.

A canvi d'aquesta quota, el col·legi li ofereix al col·legiat tot un plegat de serveis com són els cursos de formació permanent al llarg de la seva vida professional, per aquesta quota també es pertany a una mutualitat i es beneficia de determinats mòduls de prestacions a banda d'ajuts significatius en casos de dependència i/o mancances greus. Amb aquesta quota, els col·legis ofereixen ajuda fiscal, laboral i jurídica, i posa a disposició dels col·legiats l'ús

ocasional d'una oficina, d'uns sistemes informàtics, borsa de treball, actualització i consulta de normes i lleis també negocia la pòlissa de l'assegurança de responsabilitat civil per a tot el col·lectiu, i que és imprescindible per a qualsevol professional per poder exercir. Organitza actes culturals i socials sense subvencions, ans al contrari, són els col·legis professionals els qui aporten ajudes a través de premis i diners a multitud d'esdeveniments culturals, socials i educatius i tot amb la "quota" i les aportacions del visat.

Acceptem que Berenguer Fuster, director general de la Comissió Nacional de la Competència, estigués preocupat amb la conducta dels col·legis que, segons ell, encareixen la productivitat d'aquest país.

Sobretot sí tenim en compte que la seva Comissió Nacional de la Competència és tot transparència (llegeixi conductes escandaloses com l'SGAE,

les taxes dels aeroports, els cànon de les autopistes, els preus dels combustibles, les comissions bancàries...). Afortunadament, els col·legis professionals estan constituïts exclusivament per gent amb titulació i amb formació universitària, cosa que no es pot dir d'altres organismes de control i direcció política. I sortirem endavant.

En altres països situacions com aquesta s'han solucionat amb la creació d'associacions professionals que no compten en els seus estatuts amb l'obligació de conduir-se com a una entitat de servei públic. Els col·legis es regulen per Llei i els seus estatuts han d'estar aprovats pel govern mitjançant Reial Decret, pel que els seus continguts han d'ésser altament socials. Tanmateix, aquest tipus d'associacions disposaran d'uns estatuts *ad hoc* que, sens dubte, aproximaran més als professionals a l'àmbit europeu o millor a l'americà i que no per això vol dir

que és millor i si no mireu l'aproximació als models de seguretat social que tenim al nostre país i que està promovent l'Executiu d'Obama.

La qüestió s'enceta de la Llei "paraigües" (Llei 17/2009) que omple de deures els col·legis. Comença per nomenar "Autoritats competents per la regulació, ordenació i control dels serveis", tanmateix, pretén retirar-los els seu sistema de finançament. I prossegueix amb la Llei Omnibus (Llei 25/2009), llei amb la qual l'oposició renuncià a les obligacions de control i es va lliurar als savis designis del Govern, aspecte aquest que sembla inexplicable i sona com si s'hagués fet a canvi de quelcom. I per brodar la qüestió, quan ens dirigim al ministeri que dirigeix Miguel Sebastián, la resposta és que no ens pot atendre perquè està molt ocupat en temes europeus. Seguirem insistint.

L'itinerari de l'autobús de Balàfia

LÍDIA AIXALÀ COLL / LLEIDA

Avui entra en vigor la modificació de més de 5 línies d'autobús degut a l'obertura del nou pont de Prat de la Riba. Com a usuària habitual de fa molt de temps de la línia de Balàfia, crec modestament que es podria aprofitar l'avinentesa per modificar també el seu itinerari i fer-lo més operatiu i ràpid en benefici de tots els veïns del barri.

En la línia de L-8 Balàfia, caldria prioritzar en el seu itinerari els carrers del barri de Balàfia, ja que són

els seus veïns els que usen més assíduament l'autobús per tal d'accedir al centre de Lleida.

L'itinerari actual que passa pel carrer Vallcalent, degut a les obres de la plaça de Ricard Vinyes, endarrerirà molt el temps de trajecte fins al barri, a l'igual del seu pas pel carrer de Bisbe Ruano. La gent del barri de Balàfia, en general, no té necessitat que l'autobús passi per aquesta zona de la ciutat. Es podria utilitzar una línia existent per abastar aques-

tes parades que són més del centre de la ciutat. Seria molt més ràpid per arribar al barri passar per Rambla d'Aragó i per Hisenda cap a Ricard Vinyes. D'aquesta manera, les persones que vivim a Balàfia aconseguiríem arribar més ràpid al barri.

Actualment, en les hores punta, sobretot, durant la nit, l'autobús triga més de tres quarts d'hora i, especialment els divendres, quan el temps d'espera pot ser mortal.

En una ciutat com Lleida, i en ple

segle XXI, és del tot necessari apostar per un transport públic de qualitat i efectiu, amb el compliment d'hores i regularitat per tal que els treballadors i usuaris puguin utilitzar-lo amb suficients garanties per arribar a la feina o bé al seu destí a l'hora.

Per a una major mobilitat en la ciutat, on cada cop els carrers més centrals es tanquen al transit i s'adeqüen pels vianants, cal que la gent pugui accedir al centre amb més facilitat, cal prioritzar l'autobús encara més.

El diari no es responsabilitza de les opinions expressades pels col·laboradors de la nostra secció de tribuna. L'opinió del Bondia es reflecteix a través de la seva editorial.

DIRECTORI

EDITA Bondia Lleida S.L. PRESIDENT Jaume Ramon i Solé CONSELLERS Ferran Naudi d'Areny-Plandolit, Carles Naudi d'Areny-Plandolit, DIRECTOR GERENT Ignasi Prat DIRECTOR Josep Ramon Ribé CAP DE REDACCIÓ Albert Guerrero REDACCIÓ Marta Serret, Omar Serra, Marian Ollé CORRECCIÓ Jordi Llovera DISSENY I MAQUETACIÓ Xavi Pijuan, Lupe Ribot DIRECTOR COMERCIAL Carles Jiménez ADMINISTRACIÓ Arancha Pajuelo. COORDINADORA BONDIA.CAT Lourdes Cardona.

Carrer Bisbe Martin Ruano, 22, altell 1a. 25006. Lleida. Telèfon: 973 260 065. Fax: 973 261 067. Correu electrònic: info@bondia.cat Web: http://www.bondia.cat/

Generalitat de Catalunya
 Departament de Cultura
 i Mitjans de Comunicació

acpg associació catalana
 de la premsa gratuïta

CONTROL DE PREMSA
 Dipòsit Legal: L-61-2016